

[Svend Auken]

heder, og så regeringens og de radikales opfattelse, at de skal miste retten til arbejdstilbud, at de i stedet skal have en ret til uddannelsesyndelse, og at de, hvis de efterfølgende ikke kan finde beskæftigelse, så skal ned først på 70 pct. og derefter på 55 pct. eller ned på for den enkelte et niveau på 57.000 kr. om året. Derfor har vi også meget tydeligt sagt allerede ved anden behandling, at hvis der efter et kommende folketingsvalg er et nyt flertal, vil dette nye flertal blive udnyttet til at få genindført sikkerhedsnettet og få fjernet denne skamplet på vores arbejdsmarkedslovgivning.

Derudover vil jeg sige, at vi havde tre forventninger, som flertallet burde have kunnet imødekomme.

Den ene forventning gik på, at regeringen og flertallet kunne oplyse folketinget om, hvordan den faktiske planlægning med hensyn til uddannelsespladser havde fundet sted i de enkelte amter set i forhold til de lediges antal og deres forudsætninger. Det fik vi under anden behandling løfte om ville ske, men det er ikke sket.

Jeg tror, forklaringen er den, at der ikke er nogen uddannelsespladser at skrive til folketinget om. Vi har fra oppositionens side gennemført en undersøgelse i Nordjyllands amt, der for specialarbejderskolernes og de tekniske skolers vedkommende samstemmende siger, at der ikke er givet orientering, at der ikke er afsat yderligere ressourcer, at der kort sagt ingen pladser er.

Det andet ønske, vi havde, var, at samfundet skulle have en pligt, en reel pligt, til at vejlede og hjælpe de langtidslidende. Det havde vi håbet at man ville påtage sig under udvalgsarbejdet. Desværre har vi fået det svar tilbage, at der ikke er afsat nogen ressourcer, at der ikke er ansat folk til at hjælpe de langtidslidende, men at tværtimod de besparelser, der i forvejen var forudsat i f.eks. arbejdsformidlingen, vil blive gennemført, og det vil sige, at det bliver den enkelte langtidslidende, der selv skal stå for hele koordineringen.

Det tredje punkt, vi havde stillet op, var naturligvis den enkeltes retsstilling. Hvis samfundet ikke levede op til sine forpligtelser, skulle folk så automatisk ryge ned først på de 72.000 kr. og bagefter på de 57.000 kr.? Heller ikke på dette punkt lykkedes det os at få et utvetydigt tilsagn fra regeringens

side. Vi vil være de første til at beklage, at det ikke lykkedes, men man skal ikke kunne bebrejde os, at vi ikke har gjort alle forsøg, dels for at få undersøgt sagerne til bunds, dels for at få afprøvet flertallets vilje til i praksis at leve op til de løfter, det selv har givet.

Erik B. Smith (S):

En ting er, at der ikke er uddannelsespladser nok til dem, der skal benytte sig af muligheden; noget andet er, at man kan forudse, at der er nogle mennesker, der skal til at leve af 57.000 kr. om året. Hvis det virkelig skulle vise sig, at vi også efter et folketingsvalg er nødt til at leve med en sådan regel, er det naturligt, at man interesserer sig for, om der er mulighed for, at disse mennesker på anden måde kan få noget mere, dvs. om de kan få bistandshjælp.

Der gælder den regel, når man udmåler bistandshjælpen, at man ikke kan få mere, end man hidtil har haft i indtægt. Man skal ikke kunne tjene på at komme over på bistandshjælp, og på samme måde, som man vurderer bagud, ser man også frem: man skulle nødig lægge et niveau, der var så højt, at den pågældende, når han eller hun blev selvhjulpent, gik ned i indtægt. Det er for så vidt rimeligt. Man ser altså både på det hidtidige og på det fremtidige leveniveau.

Lad os forestille os, at en kommune i et område med meget stor arbejdsløshed får en henvendelse fra en kvinde, der har været ledig i 5-6 år; hun er nu et sted mellem 45 og 50 år, har ingen uddannelse, har heller ikke fået nogen i forbindelse med uddannelses tilbuddet, og hun siger: jeg har disse 57.000 kr. Kan jeg få noget mere? Her har I en oversigt over mine udgifter. Hertil siger kommunens socialudvalg: du har været arbejdsløs i så og så lang tid, du har været gennem et uddannelses tilbud, som ikke har givet noget, og du nærmer dig nu den alder, hvor vi kan give dig social pension. Førtidspension efter det sociale kriterium kan du få om nogle ganske få år. Du må indstille dig på, at du nu skal leve af 57.000 kr., indtil vi kan ekspedere dig over i den sociale pension.

Det er efter min opfattelse en lovlig afgørelse, socialudvalget her træffer, og jeg tvivler på – ikke mindst efter, at socialministeren over for ankenævnene har indskærpet deres